

hvis der er tale om forældre med ringe forældreevne? Så er problemet jo et helt andet.

SF vil så indføre et minimumsleveniveau.

Igen må jeg spørge, hvad tanken er i praksis. Hvorfor er det, at SF på den måde vil sætte den jurastuderende med udsigt til advokatkontor og firmabil i bås med den alkoholiserede mor, der ikke magter forældreopgaven? Deres børn vil begge blive betragtet som fattige, men kan vi ikke alle sammen blive enige om, at de står over for vidt forskellige livssituationer?

Det giver ingen mening at sammenligne dem, ligesom det ikke giver mening at sammenligne Lise, hvis forældre har valgt deltidsarbejde for at have mere tid med hende, med Sofie, hvis forældre i årevis har kæmpet med psykiske problemer, hvis de da overhovedet ser hinanden.

Derfor vil vi Konservative arbejde for at fortsætte den flotte linje af familierådslagning, netværksanbringelser, bedre anbringelser, misbrugsbehandlingsstilbud, læreplaner, familiekontrakter, kommunale børnepolitikker, styrkelse af undervisningen på anbringelsessteder og alt det andet, som denne regering har lagt for dagen for at afhjælpe de problemer, der fører negativ social arv med sig. Det er her, indsatsen skal gøres. Det er her, pengene skal bruges. Vi skal målrette ydelserne til dem, der har behovet og fortsætte det fintmaskedede system.

Målet er ikke nået endnu. Men processen er sat i gang, og resultaterne vil stille og roligt vise sig, ligesom vi også i fremtiden fra konservativ side vil holde fast i, at den sociale indsats skal prioriteres, så vi bliver bedre til at tage os af dem, der reelt er svagest, frem for at omfordele for omfordelingens skyld.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi lader ordføreren blive. Det er fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg skal bare være sikker på, at jeg har forstået den konservative ordfører korrekt.

Ordføreren sagde: Vi skal fokusere på løsninger af problemerne. Og senere talte ordføreren om folk med ringe forældreevne osv. Jeg skal bare være sikker på, at jeg har forstået det. Ordføreren mener altså, at folk, der ikke har råd til at betale husleje, folk, der ikke har råd til at købe mad til deres børn, folk, der ikke har råd til, at deres børn kan deltage i fødselsdage og andet, har ringe forældreevne eller andet, og at vi skal

sætte ind med en række socialpædagogiske tiltag. Er det korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er sandelig glad for den opklaringsmulighed, for det er aldeles ikke korrekt forstået. Jeg forsøgte netop at illustrere, at der er utrolig stor forskel på, om man lever i en familie, hvor midlerne ikke er så mange, men overskuddet til at være der for barnet er stort, eller om man lever i en familie, hvor forældrenes evner ikke er der, eller hvor der er andre sociale problemer, uanset om der er økonomiske midler eller ej.

Kl. 15.20

Her er det bare, at det for mig er så vigtigt, at vi fastholder fokus på de børn, hvor der er sociale problemer, de børn, hvor forældrene ikke magter at tage sig af dem, de børn, hvor forældrene har misbrugsproblemer og andet, frem for at sætte dem i bås med de børn, der jo netop har forældre, der magter at tage sig af dem, men som måske har et problem i forhold til at komme ud på arbejdsmarkedet.

Jamen der skal vi hjælpe forældrene ud på arbejdsmarkedet, men vi skal netop ikke sætte de børn i samme bås, for de børn, der har forældre, der magter forældreopgaven, har det jo langt lettere i livet uanset økonomiske forhold end de børn, hvor forældrene simpelt hen ikke magter at være der for dem.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg ved ikke nok om, hvad fru Charlotte Dyremose har mødt i sit liv fra det virkelige liv. Jeg ved bare, jeg har mødt ganske mange forældre, der var vidunderlige forældre, men når de ikke havde råd til at købe mad til børnene, eller når de blev sat ud af hus og hjem, fordi de ikke havde råd til at betale husleje, havde de altså meget svært ved at synes, at de var i stand til at tage sig ordentligt af børnene. De syntes ikke, at de kunne være ordentlige forældre for børnene, ikke fordi de ikke havde utrolig gode forældreevner, men fordi de ikke kunne leve op til det, som de troede var det, man syntes var et minimumsacceptabelt niveau i Danmark.

Jeg kan forstå, at fru Charlotte Dyremose siger, at de her børn skal vi ikke gøre noget for, for vi skal kun gøre noget for de børn, hvis forældre ikke har forældreevner. De andre børn må finde sig i, at de bare skal være glade for, at de har nogle dejlige forældre, som desværre ikke har